

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Quos gradus habeat & Christus notauit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

quando contra culpam & peccatum fratris quis irascitur, non contra personam fratris: nam aliud est irasci fratri, aliud culpę fratris. Sic Moyses mansuetissimus & seruus Dei irascebatur proiciens in terram duas tabulas, & fregit, & occidit 23. millia hominũ. Sed in peccatũ idololatrię sic exarsit Exo. 32. Sic Phinees occidit virum & mulierẽ in actu Venereo cõtra præceptum Dei, Num. 25. Sic Dauid nuncio irascebatur, qui interfecit regem vnctũ Domini, 2. Reg. 1. & Helias propheta Sacerdotes Baal, tertio. Regum 18. Sic Petrus peccatum mendacij quod vir cum vxore commisit, Actorum quinto corrigit, & moritur & cõt. Omnia huiuscemodi facta sunt propter culpam, non fratrem aut personam. Corpora punita sunt & occisa, vt Spiritus viueret, si pœnituerint corde, & fidem ad Deum seruauerint. & sic inquit propheta, & Paulus Ephes. 4. Irascimini, & nolite peccare, id est, culpę irascimini, sed ita, ne ira grauior sit peccato, pro quo irascimur. Iniusta autem ira grauissimũ est peccatum, quando quis sine causa & veritate, ex detractione vel alio signo occasionem sumit, & irascitur per multos dies: & hanc maximẽ prohibet scriptura & Deus. Talis erat ira Cain aduersus Abel, Genes. 4. Talis regis Saul contra regem Dauid, 1. Reg. 18. Iustus igitur habet causam ex Zelo Dei, ne ipse irascatur, vt patet in Moyse, Phinea, Helia, & Christo ipso, cum è templo eijceret vendentes &c. sed iniusta ira est grauissimum peccatum. 1. Ioan. 3. Qui occidit fratrem suum, id est, personam vel hominem, & non peccatum eius, homicida est &c.

2. Secundo, ira habet suos gradus & etiam grauitatem pœnarum, secundũ gradus. Ita enim Christus tres ponit gradus irę, Matthei quinto: Audistis quia dictum est antiquis, Non occides. Qui autẽ occiderit, reus erit iudicio. Ego autẽ dico vobis, quia omnis qui irascitur fratri suo, scilicet occultẽ in corde etiam

etiamsi os & manus quiescit, reus erit iudicio. Deinde secundum ponit gradum, dicens: Qui autem fratri suo dixerit, Racha, reus erit concilio. Postea tertium ponit gradum: Qui autem dixerit fratri suo, fatue, reus erit gehennæ ignis: Hos tres gradus ponit Christus, veluti quando malefactor ad iudicium ducitur, vt occidatur & corrigatur. nam qui vnum occiderit, is dignus est iudicio, id est, vt pro tribunali sistatur coram quo accusetur, & quatenus sententia feratur tanquam in talem, qui mortem meruerit, iste est primus gradus ad mortem: sed nondum lata est sententia, habet enim adhuc spatium interloquendi, quatenus possit liberari: deinde, quando sententia lata est, quod mori debet homicida, tunc incidit in concilium, qua poena aut quo genere supplicij debeat puniri, vtrum igne, an gladio, an virgis tantum & cat. & iste est secundus gradus, morti proximior, quam prior erat, ira vt iam nec liberari, nec effugere possit. Tertio, quando sententia de poena diuulgata est per consultationem iudicis, tunc traditur Lictori, vt exequatur iustitiam: & hic est vltimus gradus. Sic Christus notat quoque hos gradus, & primo quod qui irascitur fratri, quod is dignus sit gehennæ ignis, hoc est iudicium, & sententia haec iam diuulgatur, quod dignus est igne gehennæ: qui etiam ultra iram cordis dicit Racha, id est, qui signo exteriori etiam irascitur, is grauius peccat, & profundius tendit in infernum: qui vero etiam verbo, fatue, & manum infert, occidit atque irascitur, is profundissime ad infernum tendit: & sic iræ est vna condemnatio ac poena infernalis, attamen eò amplius & grauius erit poena ignis, quanto magis abundauerit malitia & ira: nam secundum gradus delicti erit & plagarum modus. Ex praedictis gradibus liquet, quam graue peccatum sit ira iniusta. Vult enim Deus à nobis pacem & charitatem mutuam atque fraternam, non iram vel rancorē:

non vult vt alter alterum condemnet aut occidat: nã omnes vitam ab ipso habemus atque salutem, ipse solus diues est in omnes, Romanorum 10. Vndè Iacobus & Ioannes Luc 9. commoti, quòd Samaritæ non recipiebant Christum, dixerunt: Domine, vis vt ignis descendat de cælo, &cæt? & increpauit eos, dicens: Nescitis cuius spiritus estis. filius hominis non venit animas perdere, sed saluare. Hunc magistrum debemus sequi, & non affectus nostros. Ephel. 5. Sol non occidat super iram vestram, &c.

§. Tertiò, grauißima damna sequuntur iram: primum, quia Deus de corde nostro expellitur, & diabolo locum damus per iram, id quod periculosum est, secum deferre in corde Sathanam, cum eo die no. Etuque comedere & bibere: vbi enim est charitas, ibi Deus habitat, vt i. Ioan quarto. Deus charitas est, & qui manet in charitate, manet in Deo, & Deus in illo. Si igitur diabolus cor nostrum per iram possidet, quomodo Deus in nobis manet? vndè apertè iubemur Ephel. quinto de vitanda ira, vt non locum demus diabolo. Nemo igitur ad dormiendum se componat, quin priùs iram abiciat, & Ephel. 4. Nolite spiritum Domini contristare, sed tunc contristatur spiritus sanctus, quando per iram & peccatum expellitur. Ob id Apostolus flectit genua ad Deum patrem Domini nostri Iesu Christi, quatenùs Christus habitet in cordibus nostris per fidem, & propheta David Psalm. 50. petijt, Spiritum sanctum tuum nẽ auferas à me. Ideò dicitur, Nolite contristare spiritum Dei, in quo consignati estis in die redemptionis. Ideò omnis amaritudo, ira & blasphemia tollatur à vobis, & estote inuicem benigni, mites & misericordes, donantes inuicem, sicut Deus donauit nobis in Christo, id est, propter Christum. Secundum damnum est, quòd ira non solùm priuat Deo, sed etiam vitam nostram